

Levent Gezici

- Őirler -

Yayın Tarihi:

11.11.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Bilirsin Başımdın Üstünde Yerin

Ne eşin var senin
Ne de benzerin
Şu garip gönlümde
Ayrıdır yerin
Hasretin yaradır
Bil ki çok derin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımdın
Üstünde yerin

Sevgiyle uzanır
O dost ellerin
Yüzünden eksilmez
Bahar güllerin
Her derde devadır
Tatlı dillerin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımdın
Üstünde yerin

Gel derman olayım
Var ise derdin
Sen ki gönül evime
Sefalar verdin
Bu dünyada cenneti
Önüme serdin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımdın
Üstünde yerin

Levent Gezici

Ağıt

Dağ gibi bir dostu
Daha dn verdik
Kara toprağa.

Dağlar gibi heybetli ve iri
Yumuşacık sevgi dolu yüreği

İnsan kere insan
Adam gibi biri

Dağ gibi bir dostu
Daha dn verdik
Kara toprağa

Öyle hayat dolu idi ki
Utandık
Ardından ağlamaya.

Levent Gezi..

Bu Şiir Değerli Hocamız Prof Dr.
Mişel Kokino' ya İthafen yazılmıştır.
Ruhu şad olsun..

Levent Gezici

Alıp da Başımı Gidesim Gelir

Alıp da Başımı Gidesim Gelir

Alıp da başımı gidesim gelir
Yaşamak boynumda yağlı bir urgan
Yanmakta yüreğim damlayıp erir
Kopuyor içimde kıyamet tufan

Şu garip halimi, derdim kim bilir
Var mıdır bu halden acep kurtulan
Çıkmazken avazım, kim kulak verir
Yorgun dizlerimde kalmadı derman

Donuyor bedenim, buzdan beterdir
Kanım akmaz oldu damarlarımdan
Ölmeden gömseler inan yeridir
Medet umar oldum kara topraktan

Sözlerim ne isyan ne de sitemdir
Soramam ki hesap, alın yazımdan
Dermanı gizlidir, dert içindedir
Pişemez insanlar nara yanmadan

Suçlamam kimseyi, günah benimdir
Bunalsa da gönül kederden gamdan
Bazen akıl baliğ, çokça delidir
Huyudur kurusun geçmez nazından

Levent Gezici..

Levent Gezici

Allahın Sersem Kulu

Pek havalı pek gururlu
Sanki cümle alem kulu
Düşünmez hiç ölüm sonu
Hey Allah in sersem kulu

Sorsan en yüce en ulu
Kaf dağındadır hep burnu
Gözleri aç yok doyumunu
Hey Allah in sersem kulu

Kime çekmiş bilmem huyu
Nedir acep aslı soyu
Adam olmaz yanlış yolu
Hey Allah in sersem kulu

Levent Gezici

Anca Gider

Baksın başının çaresine
Aklım ermez gerisine
Bu havalar da nesine
Söyleyin ona anca gider

Sanki evreni o yaratmış
Çok yorulmuş çok yıpranmış
Ne arar ne de sorarmış
Söyleyin ona anca gider

Güya sevmiş sevilmemiş
Bir karşılık görememiş
Kimse kadrini bilmemiş
Söyleyin ona anca gider

Levent Gezici

Anladım

Siğınıp hayatın kuytularına
Huzurmuş aradığım benim aslında
Yanılıp gitmişim çok uzaklara
Huzur içimdeymiş kendi ruhumda

Koşarken ardından her muradıma
Başaracak mıyım diye acaba
Yıkıldım hüsrânlar gelip çattıkça
Huzur içimdeymiş kendi ruhumda

Yaban ellerinde çıkmaz yollarda
Ararken kayboldum karanlıklarda
Bütün umutların son damlasında
Huzur içimdeymiş, kendi ruhumda

Kaçıncı düşüşüm uçurumlara
Tutunup doğruldum yaralarım
İbretle bakınca dönüp ardıma
Huzur içimdeymiş, kendi ruhumda

Dertler dönüşüyor anda dermana
Koruklar dönüyor helva tadına
Rabbim lütfediyor sabrı kuluna
Huzur içimdeymiş kendi ruhumda

Levent Gezici

Anlatılmıyor

Her Şey dile gelmiyor.
Kağıda dökülmüyor.
Anlatsan anlatılmaz,

Dinlesen anlaşılmaz.
Bazı Şeyler vardır ki;
Yaşamakla bilinir.

Anlatayım desen de,
Ellere masal gelir.

Levent Gezici

Aşk

Ben,
Aşkı sende,
Seni bende,
Beni sende buldum.
Ben
Yıllarca sen diye,
Kendi eksenimde
Dönüp durdum.
Şimdi anlıyorum ki;
Ben
Sen diye,
AŞK`ı sevip avundum.

Levent Gezici

Aşktı

AŞKTI

Sevgimdi taşan gözlerimden.
Bakışlarımız kenetlenirken,
Bir çift güvercin olup süzülürdü
Mutluluğun semalarında
Uçardı kalplerimiz huzurla.

Hiç değmedi ellerin ellerime
Dokunamadım okşayamadım saçını
Bir kez bile duyamadım
Teninin kokusunu, belki yasemin
Belki hanım eli kokardı .

En büyük korkumdu, gitmen
Birdaha görememek seni
Uçuşan saçlarını o güzelim gözlerini
Kaybolup gitmek yokluğunda
Bir mecnun bir meczup misali.

Ne zaman,ne de mekân kalırdı
Yaşadık senle yokluğu
Sıyrılıp bedenlerimizden
Ruhlarımız yaşadı
Aşkın en masum en temiz halini

Adı yok, tanımını yok, nedensiz.
Hesapsız çıkarsız, yalansız
Aşkın, en saf en temiz halini yaşadık
Benliğimizden bedenlerimizden
Sıyrılıp yok olduk bu duyguda

Aşk denen sonsuz deryaya
Düşmüş karışıp kaybolmuş
Yok olmuş iki damlaydık seninle.
Her kula nasip olmayan ikramdı
Bir lütuftu bize Hak dan bu aşk

Levent Gezici

Atlar

Atlar koşuyor yüreğimde.
Siyah, kızıl kahve rengi
Beyaz ve gri.
Hepsi birbirinden güzel,
Muhteşem, etkileyici.

Atlar koşuyorlar yüreğimde.
Gem siz, yular siz eğersiz.
Olabilirdiğinize özgür ve gönüllerince.
Koşuyorlar pervasız ve amansız.

Arş-ı alayı deliyor ayak sesleri,
Kişnemeleri, nefesleri.
Atlar koşuyor yüreğimde.
Zaman ve mekandan münezzehe.
Dalga dalga, uçuşarak yeleleri,

Koşuyorlar bilmediğim bir yerlerde
Koşuyorlar, her biri birbirinden saf,
Tertemiz nurlu yürekleri.
Sadece koşuyorlar, ne kazanmak,
Ne de zafer istedikleri.
Yarışmadan, yılmadan, usanmadan.
Aşk ile şevk ile arkalarına bakmadan,
Ölümüne.

Atlar ölüyor yüreğimde.
Birer, birer nedensiz zamansız
Aþansız ve ecelsiz
Ölüyorlar, yiğitçe, mertçe,
Sessiz, sedasız..

Levent Gezici..

Levent Gezici

Ayıp değil

Ayıp değil
Günah değil
Ar değil.
Seviyorsun,

Hiç çekinme git söyle.
Sevgi kutsal
Sevgi yüce
Sevgi helal
Sevgi hak.

İbadettir sevmek,
Suç değil.
Gerekirse diz çok
Önünde eğil.

Levent Gezici

Ayıramaz gurbetel

Uzayıp büyüdükçe mesafeler
Aşkı demler pekiştirir gönüller
Birbirine uzanmasa da eller
Ruhlarıyla kenetlenir sevenler.

Yandıkça hasretle yürekleri
Lal olup kilitlenir dilleri
Yüreklerde kor olur özlemleri
Kirpiğinde yaş olur sevdikleri

Ne delidir ne de akli başında
Neye baksa yar durur karşısında
Lokmaları dizilirken boğazında
Ceset olur, Ruhu çok uzaklarda

Yere göğe sığamaz gönülleri
Şönse de gözlerindeki ferî
Ölüp de biçilse kefenleri
Ayıramaz gurbet el sevenleri.

Levent Gezici

Baharsın yeşerdin

Ab-ı hayatsın sen gönül bağımda
Gülüşün zembemdir dudaklarım da
Lütufusun Rabbimin hazan ayında
Baharsın yeşerdin gönül dalımda

Karanlık gecemin ay ışığında
Bekleyenim sensin hep yollarımda
Kutup yıldızımdın her kayboluşta
Baharsın yeşerdin gönül dalımda

Sana çıktı yolum her kaçışımda
Kaçmak istedikçe koşmuşum sana
Kucağını açtın her defasında
Baharsın yeşerdin gönül dalımda

Işıksın şavkıyan gönül aynamda
Yakamoz gibisin aşk kumsalımda
Doğan güneşimsin kara bahtımda
Baharsın yeşerdin gönül dalımda

Hayattan umudu kestiğim anda
En umutsuz naçar dar zamanımda
Zemheri günümde kara kışımda
Baharsın yeşerdin gönül dalımda

Levent Gezici

Başımın üstünde yerin

Ne eşin var senin
Ne de benzerin
Şu garip gönlümde
Ayrıdır yerin
Hasretin yaradır
Bil ki çok derin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımın
Üstünde yerin

Sevgiyle uzanır
O dost ellerin
Yüzünden eksilmez
Bahar güllerin
Her derde deva dır
Tatlı dillerin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımın
Üstünde yerin

Gel derman olayım
Var ise derdin
Sen ki gönül evime
Sefalar verdin
Bu dünya da cenneti
Önüme serdin

Ne zaman istersen
Çık gel ne olur
Bilirsin başımın
Üstünde yerin

Levent Gezici

Bilemiyorum

Ellerimden uçup giden,
Ellerin mi Hayat mıydı
Çırpınıp tutamadığım,
Şevgimiz mi serapmıydı.

Koşup yetişemediğim,
Kaderim mi zamanmıydı.
Buluşup kavuşamadığım,
Mutluluk mu hayalmıydı.

Tükenip de vazgeçtiğim,
Umutlar mı sabrım mıydı.
Aynadaki yorgun adam,
Başkası mı ben miyim.
Bilemiyorum.....

Levent Gezici

Bilemiyorumm

Ellerimden uçup giden,
Ellerin mi Hayat mıydı
Çırpınıp tutamadığım,
Şevgimiz mi serapmıydı.

Koşup yetişemediğim,
Kaderim mi zamanmıydı.
Buluşup kavuşamadığım,
Mutluluk mu hayal miydi.

Tükenip de vazgeçtiğim,
Umutlar mı sabrımıydı.
Aynadaki yorgun adam,
Başkası mı benmiyim.
BİLEMİYORUM.....

Levent Gezici..

Levent Gezici

Biliyor musun

Biliyor musun ?
Seni ilk gördüğümde,
Hissettim Kalbinin sıcaklığını,
Ve sevgi ye olan ihtiyacını.
Sıcacık akıverdi,
Gözlerin ve gülüşün.
Kalbimin derinlerine.

Biliyor musun ?
Yürürken uçuşan saçların,
Sıcak bakışların
Samimi Gülüşün
Yüzündeki derin hüzün
Ayna oldu bana.

Biliyor musun ?
Sevgiye ne kadar susadığımı
Hayatı nasılda iskaladığımı
Yalnızlığın beni hayattan
Nasıl koparıp erittiğini anladım

Biliyor musun
Şimdi hasta kalbimde
Ruhumda beynimde tenimde
Tüm benliğimde.
Öylesine karıştık ki
Birbirimize.

Biliyor musun ?
Senden öncesi yok şimdi
Silindi sanki geçmişim.
Tek isteğim seninle geçsin,
Geri kalan hayatım
Son nefesimi kucağında verip
Huzur içinde ölmeliyim.

Levent Gezici

Bilmedim Mücrimi

Bilmedim mücrimi affet sultanım,
Aczimden bir haber coşar çağlardım.
Hiçliğimi gördüm hicaplardayım,
Nedamet narına yanar ağlarım.

Çıkamam huzura kan revandayım,
Her yanım yaralı ahu zar dayım.
Yanıp yıkılmış viran haldeyim,
Nedamet narına yanar ağlarım.

Kendimden bilirdim benim sanırdım,
Evlad-ı iyalim bu kuru canım.
Sendenmiş seninmiş şimdi anladım,
Nedamet narına yanar ağlarım.

Sonsuz rahmetine umut bağladım,
Kapın eşiğine boynum koyayım.
Kes başım yoluna kurban olayım,
Bilmedim mücrimi affet sultanım.

Levent Gezici

Bilsin

İstemezdim böyle bitsin
Boynu bükük çekip gitsin
İstemem hiç acı çeksin
Ben de üzgünüm bilsin

Umarım çok mutlu olur
Aradığı neyse bulur
Yine sever aşık olur
Ben de üzgünüm bilsin

Her öykü mutlu bitmez
Mutlu olmak kim istemez
Bazen sevmek de yetmez
Bende üzgünüm bilsin

Levent Gezici

Bir Gecem

Bir gecem olmayacak mı
Yatıp uykuya daldığım
Bir gecem olmayacak mı
Hasretle yanmadığım

Bir gecem olmayacak mı
Benim de felekten çaldığım
Bir gecem olmayacak mı
Kendimi cennette sandığım

Bir gecem olmayacak mı
İç çekerek hatırlayacağım
Bir sabaha da razıyım
Gülümseyerek uyandığım

Levent Gezici

Biz Seninle

Biz seninle,
İki küçük pervane.
Birlikte kanat çırpın,
Aynı ışığa uçan.
Biz seninle,

uzak şehirlerde,
Aynı havayı soluyan.
Aynı lokmayla doyup,
Aynı yudumla kanan.

Biz seninle,
Aynı dert den muzdarip.
Aynı ateşte kavrulup,
Aynı acıyı paylaşan.
Aynı şeylere ağlayıp,
Aynı şeyler le avunan.

Biz seninle,
Zemheri de iki yuvasız kuş.
Donmamak için çırpınan,
El ele yürek yüreğe,
Bahara kanat vuran.

Biz seninle,
Deryalarda suya hasret,
Aynı dalgalar la boğuşan iki yunus.
Aynı gök kubbe de
Birlik de parlayan iki yıldız.

Biz seninle,
Aynı yerden vurulmuş,
Aynı yar'e sevdalı iki ceylan.
Biz seninle
İki kurban,
Hak yolun da adanan.
Biz seninle iki sır.
Halka nihan Hak'ka ayan..

Levent Gezici.

Levent Gezici

Boşuna

Bağrına taş, yarana tuz bas.
Dönmez bir kez gittiyse.
Boşa umut etme hiç.
Tekrar olmaz, bittiyse.

Kolay değil, çok zordur.
Kabullenmek gerçekleri.
Özleyip, kahrolsan da,
Tükenip, yıkılsan da.

Hiç bir şey geriye,
Getirmiyor gidenleri.

Levent Gezici

Çelişki

Yara vardır
Temizlenir
İlaçlarla
Sargılarla bağlanır

Yara vardır
Tuz basılır
Ateşlerle
Korlar ile dağlanır

İnsan vardır
Gönderirken
Sevinç ile uğurlanır

İnsan vardır
Arkasından
Bir ömür boyu
Ağlanır

Levent Gezici

Çocukluğum

Gazoz kapakları ile
Bilyelerle oynardık
Toka çevirirdik
Kaytanlarla

Çelik çomak
Top oynardık
Sokak aralarında
Boş arsalarda

En büyük sevincimizdi
Bakkaldan aldığımız
Leblebi tozu
Lokum ve bisküvi

Yıllar su gibi akıvermiş
Yaşımız geçmiş altmış
Elbette bir altmış yıl
Daha kalmayacağım hayatta

Yüzlerce yıl yaşasam da
O çocuğum anılarımda
O safiyetin gerçek huzurun
Tadı hep kalacak damağımda

Levent Gezici

Değişim

Aynı kalabilir mi
İnsan?
Bunca yılın ardından

Gelip geçerken günler
Aylar ve de seneler

Olgunlaşmalı insan
Her geçen gün yeniden

Ders almalı yaşadığı
Gördüğü her olaydan

Bu olsa gerek farkı
İnsanların hayvandan

Levent Gezici

Deli

DELİ

O Şimdi sokaklarda
Çocukların taŐladığı
Yapa yalnız zavallı biri
Adını koymuŐlar deli.

Oysa sadece sevmiŐti
Her Őeyiydi sevdiği
Evlenecek yuva kuracaklardı
Düğüne günler kala
Bir uçak kazası elinden aldı.

Őoka girdi kilitlendi
Akı bilinci tüm benliği
O günden beri hiç konuŐmadı
BozulmuŐ bir saat gibi
Zaman orada durdu.

Sadece yürüyor,
Dalgın gözlerinde
Hüzünlü bir bakıŐla
Susarak yaşıyor matemini
Susarak ve durmadan yürüyerek.

Nasıl bu kadar ağır olur
Bir sevginin bedeli
AŞkı kutsal,
Kendi zavallı bir deli.

O deli ki,
Önünde saygıyla eğilmeli.

Levent Gezici

Denge

Karakışlar olmasaydı,
Baharı keşfedemezdik.
O canım güzellikleri,
Belki de göremezdik.

Acılar çekmeseydik,
Mutluluk hiç olmazdı.
Her şey tek düze aynı,
Monoton can sıkıcıydı.

Kavramlar bir biriyle,
Bir denge oluşturdu.
Bunu fark etmeseydik,
Zaman akmaz olurdu.

Levent Gezici

Deniz

Her Őeyden çok isteyip de
Girmeye cesaret edemedim
Bir kenardan izlediğim
Masmavi bir deniz

Şimdi benim için hayat
Denedim oysa defalarca
Korkusuzca dalıverdim
En riskli, en derin yerlerden

Ne yüzmeyi beceremedim
Ne batmadan durabilmeyi
Hep aynı oldu sonuç
Hsranlar, acılar ve travmalar

En kötüsü, kendime inancım
Umudum, cesaretim kalmadı
Şimdi yüzenleri izliyorum kıyıda
Mutlu olmaya çalıŐıyorum
Rengarenk yakamozlardan

Levent Gezici

Divane gönlüm

İpini koparmış, uçurtma gönlüm.
Süzülüp gidiyor, nereye düşer.
Yıllardır peşinden, koşup yoruldum.
Olmayacak düşün, ardından gider.

Akıl erdiremem, şaşırdım yolum.
Bu gidişat bizi, kepaze eder.
Benim de fikrimi, sorsana gönlüm.
Görenler halime, saçıyla güler.

Peşin sıra diyar, gurbet süründüm.
Yaşlandım, yoruldum, dur artık yeter.
Türlü çeşit, halden, hale büründüm
Gül zannedip, kuru çalıda çiler.

Anlaşalım senle, divane gönlüm.
Gel de beni dinle bari bu sefer
Yaş geçti elliği, toprakta gözüm.
Mevla'nın aşkıdır, gözümde tüter.

Levent Gezici

Dost

Dost `a derim sözümü
Gayrıya lafım olmaz
Her yarımı o sarar
Merheme gerek kalmaz

Ne gelirse ondandır
Eyvallah, gönül konmaz
Nar ı yok nuru vardır
Bir tatsan doyum olmaz

Neyin varsa ver ona
Nur olur döner sana
Bir gün sunar aşk şarabı
İçersin kana kana

Daha başka ne deyim
Her şeyde o nu göreyim
O bende benden içeri
Başka dostu neyleyim.

Levent Gezici

Dostluğun

Karanlık gecelerime ışığı
Sevgin dostluğun.
Dipsiz kör kuyularda çırpınırken
Uzanan bir ip gibiydi şefkatin.

En kahpe pusulardan kurtuluğu
Gizlendiğim siperimdin
Ümidim
Medetim.

Hayat kavgasında can pazarım
Omuz verip
Güvendiğim can yoldaşımdın

Çisil çisil yağmurum
Hayat verenimdin kurak topraklarıma

Sevincim
Mutluluğum
Ve bayram sabahlarıydın çocukluğumun

Kabına sığmayan gençliğim
Afacan gülüşümdün dudaklarımda

Gözlerimde parlayıp çıldırın
Rengarenk umutlarımdın
Gök kuşağımdın
Canımdın
Yarımın
Beni hayata bağlayan.

Levent Gezici

Döneceğim

Elimde kır çiçekleri
Bitirip tüm hasretleri
Aşıp bütün engelleri
Çok yakında döneceğim

Üzülme sıkma canını
Yakında vuslat zamanı
Silmek için göz yaşını,
Çok yakında döneceğim

Sabırla bekle bebeğim
Kavuşmamız tek dileğim
Yola düşmek üzereyim
Çok yakında döneceğim

Levent Gezici

Düştü

Hara düştü dara düştü
Yandı gönöl nara düştü
Uslanmaz nefsin elinden
Gönöl dosttan ırak düştü

İkrardan gaflete düştü
Gerçekten hayale düştü
Nice gurbet diyar gezdi
Gönöl dosttan ırak düştü

Başın alıp yollara düştü
Nice halden hale düştü
Yüce hakkın divanından
Gönöl dosttan ırak düştü

Deryalara çöllere düştü
Zavallı hem biçare düştü
Daldı dünyanın derdine
Gönöl dosttan ırak düştü

Levent Gezici

Ehli helal

Çalışıp kazanır, alın teriyle
İnsan olan dönüp bakmaz harama
Hakkından fazlasın iter eliyle
Bedeni dünyada gönlü Mevla da

Sabah tan akşama bakar işine
Haramın zehrini katmaz aşına
Hile hurda gelmez aklına bile
Bedeni dünyada gönlü Mevla da

Helalin nurudur yansır yüzünde
Cennet taamıdır hep sofrasında
Yalan dolan olmaz asla sözünde
Bedeni dünyada gönlü Mevla da

Helaldir hayatı özü sözüyle
Kanmaz tuzağına yalan dünyaya
Hakkın huzuruna yüz akı ile
Yürür ehli helal, Nuru didara.

Levent Gezici

Faslı Leyla

Yarabbim aşkını lütfeyle Bana
Fakirin niyazı sendendir sana
Eğer yanacaksa yansın didara
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

Mecnunun olayım çölde sahrada
Düşeyim yollara yana yakıla
Yar olmaz istemem al aklımı da
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

Attılar Yunus'u anda deryaya
Geldi yuttu balık girdi karnına
Aşk-ı ilahiyle çıktı miraca
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

Yusuf un olayım sat pazarlarda
İstiyorsan çürüt at zindanlarda
İstemem sultanlık, Züleyha'yı da
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

İsmail küçücük ,kurban yolunda
Taşı kesen bıçak kıymadı ona
Ol mübarek koçu indirdin anda
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

İbrahim atıldı ateşe nara
İmdada geldiler yağmur, rüzgarla
Dedi karışmayın teslimim Hakka
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

Cemalin gösterdin dağlara taşla
Un ufak oldular hepsi bir anda
Bu hali görünce bayıldı Musa
Yakışmıyor artık bu faslı Leyla

İsa peygamberin darda çarmıkta
Çiviler çaktılar mübarek başa
Rabbim çekip aldın yüce katına
Yakışmıyor artık bu faslı leyla

Kuluna sitemim ahımdır sanma
Hakkımız helaldir o canımıza
Şükür bu aşkı da yaşattın amma
Sonuncusu olsun bu faslı Leyla
Aşkını nasip et fakir kuluna..

Levent Gezici

Gece

Nedir korkutan
Gecede insanları
Belki karanlığı
Belki Sessizliği
Belki de gizemi

Nedir çeken
Gecede insanları
Kimini coşkusu
Kimini büyüü
Kimini huzuru
Kimini tutkusu
Kimini korkusu

Levent Gezici

Gececek

Gececek gülüm sabret
Bu günler de geçecek

Elbet bir iz bırakacak
Delip öyle geçecek

Acı bir ömür sürmez
Yüzün bir gün gülecek.

Daha bunlar nedir ki
Acılar hep olacak,
Yüreğın acıyacak.

Henüz başındasın
Daha çok uzun yolun

Ayakların yarılacak
Tabanların kanayacak

Bir gece bitecek
Başka gece gelecek

Ama her defasında
Mutlak sabah olacak

Acılar çilelerle
Yüreğın yoğrulacak.

Çileler olmak içindir
Ham gelir insan dünyaya
Olup öyle gidecek

Levent Gezici

Geçti bizden

Geçti bizden can cazım,
Şahlanmak, şaha kalkmak.
Ne devlettir bizlere
Oturup bağdaş kurmak.

Geçti bizden can cazım,
Umuda yelken açmak.
Ne devlettir bizlere
Kıyıda balık tutmak.

Geçti bizden can cazım,
Saha da top koşturmak.
Yoruyor bizi artık,
Tv de maça bakmak.

Geçti bizden can cazım,
Tutkulu aşklar sevdalar,
Adını bile ansak,
Cümle alem ayıplar.

Geçti bizden can cazım,
Hayata kafa tutmak
Artık bize yakışan,
Gençlere ışık tutmak.

Levent Gezici

Gelemem

Ne gemileri,
Nede köprüleri.
Ben,
Kendimi yaktım,
Gelemem..

Levent Gezici

Gelll..

Hasretin avlusunda
Volta atarken düşlerim
Her adımda her nefeste
Adın, dilime tespih edip
Yaa sabır gibi çektiğim

Çaresizlik hasretin diğer ismi
Şusmakmış feryatların
En kuvvetlisi.
Gelll artık.....
Kelimelerin en yetersizi
En biçare zavallısı.

Ne kadar sürer bu cezam
Daha kaç yıl zindanında
Çile tüketeyeğim hasretin
Ayak sesleri yaklaşmakta
Ağır ağır cinnetin.

Yok mudur hiç acıması
Hiç yok mudur vicdanı
Bilmez mi medeti amanı
Kan kusturup boğmalı
Gurbet denen bu yılanı

Bir prangayla bağlanmış
Ellerimiz ayaklarımız
Kafesinde çırpınan
Örselenmiş kuş sevdamız

Dayan gülüm az sabır
Yakındır buluşmamız
Bedeli zindan olduysa
Cennettir kavuşmamız..

Levent Gezici

Gidecek

Ne denir ki gidiyorsa
Sevgilinin ardından

Umurunda mı
Üzölmüşsün
Can kopuyor canından
O bitirmiş kafasında olayı

Gidecek
Sen ölsende kahrından.

Ne denir ki gidiyorsa
Sevgilinin ardından
Umurunda mı
Sen yansan da
Vazgeçsen de canından

Gidecek
Sen ölsen de kahrından

Levent Gezici

Gidişin

Gittiğini anladım
Pencereye bakınca
Hoşçakal yazıyordu
Camının buğusunda

Buz gibi donakaldım
Odanın ortasında
Ayrılık düğümlendi
Bir anda boğazımda

Şuursuzca yürüdüm
Başiboş sokaklarda
İsyanım yalnızlığa
Kalbimde ki sızıyla

Acı gerçek silinmedi
Penceremin camında
Her bakışta çakıyor
Şimşek gibi ruhumda

Levent Gezici

Gidiyoruz

Yürüyoruz bir yerlere hepimiz.
Bazen, bir umudun peşinde,
Bazen bir amaç uğruna.
Bilmeden gidiyoruz, kaderimize.

Koşuyoruz bir şeylerin ardından.
İnatla, yılmadan, yorulmadan.
Umudumuz kırılrsa da zaman zaman.
Bilmeden koşuyoruz kaderimize.

Bazen sürprizlerle koşuyoruz.
Bazen alışkanlıklarımızla mutluyuz.
Her zaman bir şeylerin peşinde,
Bir şekilde, gidiyoruz kaderimize.

Levent Gezici

Girsem Kapından

Himmet erenlerden Hak dergahından
Yatarım kapında ayrılmam burdan
Uğruna bu boynum incedir kıldan
Terk edip dünyayı girsem kapından

Nedamet aşıyor garip başımdan
Düştüğü yer yanar göz yaşlarımdan
Uyandır sultanım gaflet, uykudan
Terk edip dünyayı girsem kapından

Mecnun yanar iken geçmiş Leyla dan
Nasibini almış çölden sahradan
Geçmiş benliğinden hem sevdasından
Terk edip dünyayı girsem kapından

Nice sultan geçti tacı tahtın dan
Yusuf sırt çevirdi Züleyhasından
Yunus miraç etti balık karnından
Terk edip dünyayı girsem kapından

İbrahim korkmadı ateşten nardan
Endişe duymadı asla yanmaktan
Rabbim imdat etti gülistanıyan
Terk edip dünyayı girsem kapından

İsmail razıydı kurban olmaktan
Çocukken vazgeçti tatlı canından
Rabbim koç indirdi arşı aladan
Kurban etsem canı girsem kapından

Levent Gezici

Gittiğini anladım

Gittiğini anladım
Pencereye bakınca
Mutlu kal yazıyordu
Caminin buğusunda

Bir anda donakaldım
Odanın ortasında
Ayrılık düğümlendi
Yumruk gibi boğazımda

Şuursuzca yürüdüm
Başboş sokaklarda
Yeri dolmaz bir boşluk
Şimdi tüm hayatımda

Acı gerçek silinmedi
Camımın buğusunda
Çakıyor her bakış da
Şimşek gibi ruhumda

Levent Gezici

Gittin Gideli

Kışın sonu bahar sabret demiştin,
Ne kışımız bitti ne bahar geldi.
Kara gün kararıp kalmaz demiştin,
Yıllar oldu hala doğmaz güneşi.

Bitmiyor karanlık gittin gideli,
Sanki durdu zaman bende ebedi.

Gözler kan çanağı yürek darağacı,
Asıldı umutlar suçsuz günahsız.
Ayrılık amansız Yokmuş insafı,
Ölmeden ölümü tatmak zamansız.

Bitmiyor karanlık gittin gideli,
Sanki durdu zaman bende ebedi.

Gezerim alem de benden bihaber,
Ne yerde ne gökte fikri firari.
Hali-i perişanım mecnundan beter,
Ne dünya isterim ne de cenneti.

Bitmiyor karanlık gittin gideli,
Sanki durdu zaman bende ebedi.

Levent Gezici.

Levent Gezici

Gönül

Ne bir kin ne de öfke
Ne gurur ne de kibir
İnsan sevince mutludur
Gönül'e sevgi yakışır

Gerçek sevgi ibadettir
Nur gibi tertemiz paktır
Sevgiyi lütfeden Hak dır
Gönül e sevgi yakışır

Küs kalamaz kimse ile
Önce kendiyle barışır
Onun tek yaşam kaynağı
Gönül e sevgi yakışır

Hep kırılıp incinse de
Kötü bir söz gelmez dile
Her gün darbe yese bile
Gönül e sevgi yakışır

İnsan sevgi ile bakışır
Gözler söyler diller susar
O her şey den daha kutsal
Gönül e sevgi yakışır

Levent Gezici

Gönül Dostum

Benimle ağlayıp, benimle gülen.
Dostluğun değerini, kadrini bilen.
Lokmasını bölüşüp benimle yiyen,
Gönül dostum,
Can kardeşim hoş geldin.

Her şeyin yenisi dostun eskisi.
Çıkmadı karşıma senin gibisi.
Dostluk diyarının koca delisi.
Gönül dostum,
Can kardeşim hoş geldin.

Ağlarsak beraber, gülssek beraber.
Olmadığın yerlerde güller mi biter.
Dostu için düşünmeden ölüme gider.
Gönül dostum
Can kardeşim hoş geldin..

Gönül dostum can kardeşim.
Osman Aras'a ithafen yazılmıştır.
Selam ve sevgiler olsun...

Levent Gezici

Gördüğüm

İnsan gördüm dünyayı
Katmış önüne güden.
İnsan gördüm dünyalığın
Önünde secde eden.

İnsan gördüm yaşayan
Öleli yıllar olmuş.
İnsan gördüm yaşayan
Ama hala doğmamış.

İnsan gördüm kemaline
Hayrandır melekler bile.
İnsan gördüm cehalette
Yarışır hayvanlar ile.

İnsan gördüm temiz pak
Yarkın nur gibi parlak
İnsan gördüm kirli kaypak
Kalbinde mühürlü kapak.

Levent Gezici

Gözlerimin önünde

Gözlerimin önünde
Ne hayatlar tükendi
Doymadan gençliğine
Savrulup düşüverdi

Her gönül kafesinde
Ne umutlar beslendi
Kader bir sillesiyle
Yerle yeksan eyledi

Ölümsüz aşklar nerde
Nerde gönül erleri
En mutlu günlerinde
Bir anda bitiverdi

Koca çınarım senle
Paylaştım çok derdimi
Zaman pençeleriyle
Seni de mi devirdi..

Levent Gezici

Gül ve diken

Şikayet edilir mi hiç?
Dikenin den gülüne.
Nasıl bakarız sonra,
Bülbüllerin yüzüne.

Gerçek seven kişiye,
Batsa duymaz dikenini.
Diken gülümündür der,
Hiç çıkarmaz sesini

Şikayet var ise dilde,
Kabahat arama gülde.
Sevda ile şikayet,
Olamaz bir gönülde.

Levent Gezici

Gülistan

Sanadır dönüşü her seferimin
Sendendir kokusu rengi güllerin
Bülbülü, bağbanı sensin iremin
Ateşi gülistan eyleyenimsin.

Senden ihtişamı, bütün renkleri
Sümbülü, gülleri, hanım elleri
Kıskanır kalbini cennet bahçesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Ebem kuşağının cümle rengini
Mehtabın sulara aksedişini
Cemalinden yansır nuru ilahi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Esmâ ü'l Hüsna dan alır nefesi
Alemleri sarar saf merhameti
Gönlü seccadesi aşkı kıblesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Güneşi söndürür eşsiz şefkati
Kucaklamış candan cümle evreni
Bütün bebeklerin cennet annesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Şehadet eylesin seher yelleri
Rabbini zikreder mübarek dili
Açılır niyazla hakka elleri
Ateşi gülistan eyleyenimsin.

Levent Gezici.

Levent Gezici

Gülistanım

Sanadır dönüşü her seferimin
Sendendir kokusu rengi güllerin
Bülbülü, bağbanı sensin iremin
Ateşi gülistan eyleyenimsin.

Senden ihtişamı, bütün renkleri
Sümbülü, gülleri, hanım elleri
Kıskanır kalbini cennet bahçesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Ebem kuşağının cümle rengini
Mehtabın sulara aksedişini
Cemalinden yansır nuru ilahi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Esmâ ü'l Hüsna dan alır nefesi
Alemleri sarar saf merhameti
Gönlü seccadesi aşkı kıblesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Güneşi söndürür eşsiz şefkati
Kucaklamış candan cümle evreni
Bütün bebeklerin cennet annesi
Ateşi gülistan eyleyenimsin

Şehadet eylesin seher yelleri
Rabbini zikreder mübarek dili
Açılır niyazla hakka elleri
Ateşi gülistan eyleyenimsin.

Levent Gezici.

Levent Gezici

Gülüm

Yapma gülüm etme gülüm
Dünya yalan sonu ölüm
İnsanlar sevgiyle yücelir
Kimseye yakışmaz zulüm

Şöyle bir bak gidenlere
Dönen varmı hiç geriye
Ne ölüye ne de diriye
Kimseye yakışmaz zulüm

Yapma gülüm etme gülüm
Her derde bulunur çözüm
Bundan ibaret son sözüm
Kimseye yakışmaz zulüm

Levent Gezici

Güzelim

Başında esiyor kavak yelleri
Gönlünde açılmış sevda gülleri
Anlayamıyorsun gerçeğimizi
Güzelim yolumdan eyleme beni

Tomurcuksun dalda günün ilkbahar
Dökülür yaprağım ben de sonbahar
Birlikte yaşanamaz yaz ile kışlar
Güzelim yolumdan eyleme beni

Zamanla anlarsın ancak derdimi
Tanıyacaksın daha nicelerini
Yaşınca dengine uzat elini
Güzelim yolumdan eyleme beni

Bekle gelecek elbet gönlünün eri
Unutma her muradın vardır bedeli
Bir gün gelin olacaksın duvaklı telli
Güzelim yolumdan eyleme beni

Levent Gezici

Haktan

Ne gelirse Haktan imiş kuluna
Boş bakma sen sağına soluna
Döndür özün yüce Hakkın yoluna
Ne gelirse Haktan imiş kuluna

Bir gün gelip çıkacağız huzura
Sakin düşme kibir ile gurura
Rehber sana, Yunus ile Mevlana
Ne gelirse Haktan imiş kuluna

İbret ile bakar isek dünyaya
Kemalat bulmaya geldik buraya
Hiç gerek yok feryad ile figana
Ne gelirse Haktan imiş kuluna

Levent Gezici

Hasret Yanığı

Sesin yankılanmalı
Duvarlarında evimin
Göğsüne hançer saplarcasına
Hasretin

O çocuksu gülüşün çınlamalı
Her bir köşesinde
Gözlerinin ışığı aydınlatmalı
Bu cennete mutluluk
Seninle varlığınla dolmalı

İpek saçların uçuşmalı
Pencereden esen rüzgarla
Buram buram kokun dolmalı.
Nefesine muhtaç ciğerlerim
Hasret yanığı

Ayak seslerini duymalıyım
Koşarcasına telaşlı
Üç öğün ellerinden
Doymalı karnım
Lezzetine hasret damağım

Sıcaklığında şefkatinde
Yüreğinde demlensin yine
İçmelere doyamadığım çayım
Seninle tütmeli en keyifli
Sigaramdan çıkan dumanım

Seninle birlikteyim
Seninle tüter ocağım
Sana boyandı
Kapım pencerem duvarlarım

Sensin tüm gecelerim
Dinlediğim şarkı sen
Seni yazar kalemim
Sensin tüm şiirlerim

Uzandığım yatağım
Uyku diye daldığım
Sensin her soluğumda
Nefes diye aldığım.

Sevgine şefkatine muhtaç
Tüm bedenim kalbim ruhum
Tepeden tırnağa her zerrem
Hasret yanığı.....

Levent Gezici

Hayran olduğum

Aksatmaz namazını leylü ve nehar
Duymadım bir kez şikayeti ahını
Yüreği bir nehir aşk ile çağlar.
Düşürmez dilinden hiç mevla sını

Edebine adabına hayran olduğum
Gönlüne girince hakkı bulduğum.

Aşk ile dökülür gözünden yaşlar
Hak yoluna koymuş canı başını
Her yandan yağsa başına taşlar
Kalkan edip gider sabrı esmayı

Edebine adabına hayran olduğum
Gönlüne girince hakkı bulduğum.

Gözleri şefkatle sevgiyle bakar
Başından çıkarmaz edep tacını
Garibi doyurur kendi aç yatar
Çiğneyemez karıncanın hakkını

Edebine adabına hayran olduğum
Gönlüne girince hakkı bulduğum.

Ruhunun nurudur yüzünde parlar
Dünya gurbetidir Rabbi sılası
Aşk-ı İlahi dir, gözünden taşar
Tek muradı yüce hakkın rızası

Edebine adabına hayran olduğum
Gönlüne girince hakkı bulduğum.

Levent Gezici

Hazan Deminde

Ekleyip yılları hep birbirine
İşte geldik ömrün hazan demine
Ne kaldı bir bakın şimdi ellerde
Bir tutam mutluluk bir dolu çile

Anılar yetmiyor hiç teselliye
Boyun eğmek zordur bu tecelliye
Bir deli fırtına katıp önüne
Getirip bıraktı hazan deminde

Zaman sürmüş bizi halden hallere
Çizgiler eklemiş gülen yüzlere
Albümde resimler sararmış niye
Yaşlanmışız dostlar istemesek de

Duruldu gönüller, korkar esmeye
Arzular, tutkular çok gerilerde
Huzuru arıyor, ruh da beden de
Sararmış yaprağız hazan deminde

Genliğim tebessüm gamzelerimde
Hüzün olur bazen gözbebeğimde
Herşey yaşanacak vakti gelince
Sararmış yaprağız hazan deminde

Olamaz hakkımız sitem etmeye
Her mevsim güzeldir görebilene
Yıllar çizgileri koysun yüzüme
Onurla taşıyım hazan deminde

Geçip giden zaman dönmez geriye
Bu ak düşmüş saçlar ondan hediye
Genliği aramak artık nafîle
Sararmış yaprağız hazan deminde.

Levent Gezici.

Levent Gezici

Hazmedemez gönül

Bitmez fırtınası karı boranı
Derindir yarası dinmez sızısı
Karınca incinse döker gözyaşı
Sevgiye dostluğa kara sevdası

Gönül
Hoş görür de akrepleri yılanı
Hazmedemez ihaneti yalanı

Cennettir sevene dostu garibe
Canı kurban eder kıymet bilene
Helal eder, hakkı yenilse bile
Muradı yaşamak namus şerefle

Gönül
Hoş görür de akrepleri yılanı
Hazmedemez ihaneti yalanı

Hiddetle esip de yağsa gürele
Art niyeti yoktur bil ki özünde
Şefkatinden gelir öfkesi bile
Adalet tartısı daim elinde

Gönül,
Hoş görürde akrepleri yılanı
Hazmedemez ihaneti yalanı

Sarılıp da yüce Hakkın ipine
Topal karıncadan kalsa geride
Başı verip dergahın eşğinde
Derdi erebilmek Hak cemaline

Gönül
Hoş görürde akrepleri yılanı
Hazmedemez ihaneti yalanı

Levent Gezici

Hiç kimseyim

Fırtınalı denizlerde
Balıkçı barınağıyım
Karlı dağ başlarında
Çoban kulübesi

Evsizlerin gariplerin
Sıcacık yuvasıyım
yoksulun fukaranın
Tasında çorbası

Hastaların şifası
Dertlilerin devasıyım
Öksüzlerin yetimlerin
Anası babası

Gurbetçinin sürgünlerin
Vatanı silasıyım
Çaresizlerin çaresi
Gönüllerin muradıyım

Safiyane acizane halisane
Dualarımdan öte
Hiçim, yokum aciz zavallı
Hiçbir şey hiç kimseyim.

Levent Gezici

Hüzzam Beste

Gece olup
El ayak çekilince
Huzuru yaşıyorum
Sabaha dek keyfimce.
Anılarla burulup,
Mazi dile gelince.

Her gece kendi içimde
Çalar o Hüzzam beste.

Gönülden gönül'e sohbet,
Başlar can dostlar ile.
Dile gelir içinde,
Söylenmedik ne varsa.
Dost hasreti, sinemi kavurunca.

Her gece kendi içimde,
Çalar o Hüzzam beste.

Zaman mekan kavramı
Yok olur gecelerde
Her şey doğal ve yalın
Ne yalan var ne riya.
Gecelerde bulurum,
Kendimi aradıkça.

Her gece kendi içimde,
Çalar o Hüzzam beste.

Gurbet elde kahreder
Uyku tutmaz geceler
Sarılırım eski dostlara
Demli çay, sigaraya
Dalarken ıslak gözlerim
Uzak karanlıklara

Her gece kendi içimde
Çalar o Hüzzam beste.

Levent Gezici

Işık

Kafam takık, gönül yanık.
Ne ye baksam,
Puslu bulanık.

Ne yerdeyim ne de gökte,
Ne sarhoşum ne de ayık.

Her şey girmiş birbirine,
Çözemedim karma karışık.

Ya ben karanlıktayım,
Ya içimde karanlık.

Ben aramaktan yoruldum,
Göremedim tek bir ışık.

Levent Gezici

İçimde

Ben hayatı da ölümü de
Yeniden doğuşu da yaşadım
Defalarca hep kendi içimde

Hepsi birbirinden özel
Birbirinden farklı biçimde

Kolay olmadı elbet
Kabullenmem, anlamam
Çok uzun zaman aldı

Az canım yanmadı
Çok isyanlarım sancılarım oldu
Kaçışlarım oldu.

Kavgalarım oldu ölesiye
Kıyasıya kendimle
Sevdalarım sevişmelerim oldu

Ayrılıklar yaşadım
Kahredip canımdan bezdiren
Kendime bile söyleyemediğim
Sırlar dolu içimde

Levent Gezici

İkile

Ne siyaha ak derim
Ne de beyaza kara
Dalkavuk arıyorsan
Başka kapıyı tıkla

Bana hiç hava yapma
Paranla caka satma
Bedava peynir ancak
Fare kapanlarında

Ğüttüğün koyun kadar
Öptüğüm çobanlar var
Vizyon karizma sökmez,
Bu alem seni bozar.

Haydi gülüm ikile
Sağdan git güle güle
Bu aklın fikrin ile
İşim olmaz seninle

Levent Gezici

İmkansızım

Sen kanarya kafesinde
Ben yunusum denizlerde
Nasıl oluruz bir yerde
Yetmez ki mucizeler de

Ne sende suç ne de bende
Ne kaderde, ne felek de
Neden de yok bahane de
Olamayız istesek de

Kalp kırılıp incinmekte
Sevgi külfete dönünce
Umutlarda tükenince
Olamayız istesek de

Bedenimiz buz kesince
Sözler bitip tükenince
Aşk işkenceye dönünce
Olamayız istesek de

Sevgiyle bakmak yerine
Kaçırırsa gözler bile
Başlarımız önümüzde
Olamayız istesek de

Oynayamayız körebe
Çareler çaresiz derde
İki yabancı bir evde
Olamayız istesek de

Levent Gezici

İnanış

Okyanusun içine,
Bir katre su damlatsan.
Saçma olmaz mı sonra,
Tutup onu arasan.

Bir kaos bir açmaz,
Umarsızca çirpiniş.
Her şeyi senden bilip,
Kendini hep ben sanış.

Gerçek olan mutluluk,
Hakikate inanış.
İlk çağdan beri insan,
Bir şeylere sığınmış.
Acizliğini kavrayıp,
Hep gerçeği aramış.

Levent Gezici

İnkâr etme

Her gecenin bir vaktinde
Yanan korum yüreğinde
Ne kadar inkâr etsen de
Sevdam tüter gözlerinde

Yaş olurum kirpiğinde
Her şarkının sözlerinde
Satır satır hece hece
Biz varız tüm şiirlerde

Söylediğin türkülerde
Sevincinde kederinde
Gözlerinin bebeğinde
Ben varım hep düşlerinde

Söylemekle bitse keşke
Unutmak olsaydı elde
İki cihanda seninle
Kopamayız inkâr etme

Levent Gezici

Kaçılmıyor

Aramakla bulunmuyor
Kaçmakla kurtulunmuyor
Geç mi erken mi sormuyor

Sevda serseri bir kurşun,
Bir anda gelip vuruyor.

Gözün yaşına bakmıyor
Aman medet dinlemiyor
Elinde kurtulan olmuyor

Sevda serseri bir kurşun
Bir anda gelip vuruyor

Genç yaşlı hiç ayırmıyor
Eş dost deyip kayırmıyor
Sövsen gidip, darılmıyor

Sevda serseri bir kurşun
Bir anda gelip vuruyor.

Gelip fikrini sormuyor
Kendi bildiğini okuyor
Hedefinden hiç şaşmıyor

Sevda serseri bir kurşun
Bir anda gelip vuruyor.

..

Levent Gezici

Kaçış

Çekip gideyim buradan
En uzak ülkelere
Sonuçta tüm benliğim
Gelmeyecek mi benimle

Sorun kendi içimde
Özümde benliğimde
Kaçmakla çözülmez bir şey
Yüzleşmeliyim kendimle

Bir yerlere gitsem bile
Beraberim ben benimle
Kaçmadan çözmeliyim
Kalıp kendi içimde.

Levent Gezici

Kahramanlar

Ne bir masal kahramanı
Ne de prensim beyaz atlı
Ne de sen o tatlı kızsın
Hani Şu kırmızı baŐlıklı

KarıŐtırma fark et artık
Masallarla gerÇek hayatı
Bırak masallarda kalsın
Orada yaŐasın kahramanları

Levent Gezici

Kalbim

Kalbim gel seninle kavilleşelim
Biz vefasız yar'ı koyup gidelim
Sen geç sıcağından eyleme vehim
Onun ışığını artık neyleyim

Unuttum muştusun tez yolla bana
Yolla defnedeyim kara toprağa
Tez tutasın elin aylak davranma
Gönül depreşip de düşmeden nara

Hal den anlamayan bakmaz yaşına
Kalp gözü kör olmuş karanlığında
Ne gurbet ellerde ne de sılada
Sevmeyi bilmeyen yar olur sanma

Aşk kutsaldır, yüce Mevla katında
Uçurur kalpleri arş-ı ala da
İbadetten öte miraç tadında
Hak eden otursun gönül tahtında

Levent Gezici

Kalemim

Bir sen varsın çeken kahrı nazımı
Seninle dertleşir senle yazarım
Yoldaş oldun bana hem de sırdaşım
Ben diyeyim sen de yaz be kalemim

Var oldukça içimde duygularım
Söylerken dillerim tutarken elim
Şu dünya da başka neyim var benim
Ben diyeyim sen de yaz be kalemim.

Dost ile ağlayıp dostla gülerim
Tek servetimdir şu garip yüreğim
Seninle dertleşir içim dökerim
Ben diyeyim sen de yaz be kalemim.

Sensin benim lisanım ana dilim
Sana döker derdim senden dinlerim
Ne saklım var senden nede gizemim
Ben diyeyim sende yaz be kalemim

Sensin gülüm gülistanım Gülşen im
Cansın anlayanım derdim her halim
Dünyadan alınca beni ecelim
Mezar taşımı da sen yaz kalemim.

Levent Gezici

Kavgam.

Ne sarısına,
Ne esmere,
Ne kumrala,
Aşka, sevgiye,
Benim sevdam.

Ne kadere sitem,
Ne hayata isyan.
Toz duman,
Kıyasıya, ölümüne.
Ama, hesaplaşmam,
Bu acımasız karpışmam,

Benimle.
Kendimle benim kavgam.

Levent Gezici

Kelebek

Güzelim kanatları çivilenmez duvara
At değil bağlanamaz yularından ağaca
Esaret yakışır mı kısacık hayatlara
Kelebekler haklıdır gönlünce yaşamaya

Simgesi ilkbaharın huzur verir ruhlara
Alamazsın gözünü bakarken ardı sıra
Özenerek yaratıp rabbim salmış cihana
Kelebekler haklıdır gönlünce yaşamaya

İlham kaynağı olmuş nice sanatçılara
İlham olup yazılmış hikaye, romanlara
Özgürlük simgesidir şiir ve şarkılarda
Kelebekler haklıdır gönlünce yaşamaya

Büyüleyen zerafetin tablosudur duvarda
Bakmaya doyulmuyor eşsiz ihtişamına
Urker kaçır diyerek yaklaşmam yanına
Kelebekler haklıdır gönlünce yaşamaya.

Huzur mutluluk taşır güzelim tabiata
Allahın nakşettiği renkli kanatlarıyla
Nasıl kıyılabilir bir günlük hayatına
Kelebekler haklıdır gönlünce yaşamaya

Levent Gezici

Kısa bir Rüya

Bu gün yeşilken yaprak dalında
Hazanda çiğnenir, ayak altında
Tomurcuklar doluyken dallarında
Açmadan dökülen çoktur baharda

Doyulmaz güneşe yaz aylarında
İnsanoğlu yaşarken zevki sefada
Bir şimşek, kıyamet kopar semada
Cehennemi görür, cennet bağında

Her günün aynı geçecek sanma
Bu gün Irak olan yarın yanında
Aklın kuş misali, şimdi havada
Konacak başına, bil kocayınca

Hayat acımadan ezer çarkında
Adaleti yoktur, vicdan arama
Dvnrken nedametle bahtına
Kafanı nafile vurma taşlara

Ömür bitmez gibi gelir insana
Yıllar esip geçen deli fırtına
Yaşlanıp gelince aklın başına
Anlarsın ki ömür kısa bir rüya

Levent Gezici

Korkma

Ver elini
Gel benimle
Korkma

Gelecekten, felekten
Korkularla yaşamak
Daha beter ölmekten

Sağlam bas ayaklarını
Belirle kesin tavrını
Kimse sana vermeyecek
Sen alacaksın hakkını

Unutma ki kimse senden
Daha cesur, güçlü değil
Korkundur seni sende
Mağlup eden bitiren

Ver elini
Gel benimle
Korkma

Korkacak bir şey varsa
O da korkunun kendisi
Korkuyu aşan kişiler
Kendinin efendisi

Levent Gezici

Korkularım

Senden
Sanadır korkularım
Yüreğimde çıldırın

İçimde bastırduğım feryadım
Paniklemem heyecanım
Umutsuzca, yuvasında kuş misali
Can havliyle çırpınmam.

Kaçışlarım kendimden
Bu yüzden
Bir liman aramam sığınacak
Bu yüzden telaşım
Titremesi ellerimin
Ve ıslaklığı kirpiklerimin

Eline tutsak düşmüş tüm
Çarelerim
Dört bir yandan kuşatınca
Kahreden nöbetlerim.
Senden
Sanadır korkularım
Yüreğimde kaynayan

Hasretim yangınım kederim
Yüreğimde biriken isyanlarım
Seni
Çok uzaklarda hasretlere
Şarıp sarmaladım bekledim

Sen
Sevdasını korkularla
Hasretlerle beslediğim
Üzerine titreyip sevmeye
Dokunmaya kıyamadığım
Korkuların arkasında
Hasretinle yandığım

Levent Gezici

Kumdan kalemiz

Bir dalga geldi alıp götürdü
kumdan kalemizi
Sevincimizi emeğimizi
Boğazımıza düğümledi hevesimizi

Koca bir gün vermiştik
Didinip uğraşmıştık
Yorgunluğumuz gitmişti
gözlerimiz parlıyordu
seyrederken

Bir dalga alıp götürdü
kumdan kalemizi
umutlarımızı emeğimizi
İçimizden alamadı asla
Yaşama sevincimizi

Şimdi yeniden yapacağız
Daha sağlam daha büyük
Çok güzel olacak kalemiz
Bir kez yıkıldı kalemiz
Şimdi daha bilinçli
Cesur ve deneyimliyiz

Dalgalara meydan okuyacak
Onurlu ve dimdik olacak
Yıkılmayacak kumdan kalemiz

Levent Gezici

Lacivert Gece

Kapat gözlerini sımsıkı
Bir gece düşün
En sessiz en lacivertinden
Yıldızlar kaysın istiyorsan
Bir birinin ardından

Açma sakın gözlerini
Seyret yıldızların rengini
Bu gece senin gecen
Doyasıya yaşa büyüsünü
Bu geceyi ve güzelliği,
Çıkarma asla yüreğinden

Bu muhteşem tablo bize
Hakkın bir hediyesi
Gecenin lacivert rengi
Yıldızların ihtişamı
Sevdiriyor her şeye rağmen
İnsana yaşamayı

Görebilmek fark etmek
Güzellikleri, yetinebilmek
Elimizde olanlarla
Şükredebilmek

Ve bilmek kimden
Nereden geldiğini
Düşünmek algılamak
Yaradanın büyüklüğünü

Kapat gözlerini sımsıkı
Bir gece düşün
En sessiz en lacivertinden
Bulacaksın gerçek huzuru
Ruhunun derinliklerinden.

Levent Gezici

Mavi

MAVİ

İlk kez onsekiz yaşında geldim
Gördüm tanıdım yaşadım
Hayran oldum tutuldum
Güneşine denizine deli mavisine

İskelede gördüm efsununu tilsimini
Ve ne anlama geldiğini mavinin
O gün bu gündür benim için
İskele mavi, mavi iskele demek

Yakamozların, dalgaların, yosunların
Balıkların, rüzgarın kokusu mavi.
Bembeyaz olsa da kanatları tüyleri
Martıların çığlıkları masmavi

Eksik olmaz esintisi rüzgarı
Bazen serin tatlı, bazen deli deli
Okşarken saçlarını tenini
İçini ürpertir titretir masmavi

Hayat mavidir burada
Mavi yaşanır aşklar, sevgiler
Umutlar hayaller, hasretler
Ayrılıklar acılar dahi mavi.

Cennetin en mavi köşesi,
Günleri sabahları akşamları.
Katran karası geceleri bile,
Oluverir bir anda masmavi.

O güzelim deniz feneri
Çakınca birden...

URLA İSKELE'YE EN İÇTEN
SEVGİLERİMLE..

Levent gezici

Levent Gezici

Mavi Işık

Karanlık dipsiz simsiyah
Bir kuyuya düşmüştüm.
Çaresizce çirpınırken,
Masmavi çok güzel
Bir ışık belirdi Birden.

Benimle gel diyordu,
Anlatılmaz bir huzur
Umut doldu içime.
Büyülenmiş gibi ,
Gidiyordum ardından.
Bir anda karanlık sona erdi.

Günlük güneşlik oldu her yer.
Mavi ışık yok oldu,
İçim sızladı birden.
Onun verdiği huzur,
İçimi dolduran mutluluk,
Her şeye değerdi.

Keşke bitmeseydi
Karanlık,
Yok olup gitmeseydi
Mavi ışık.

Levent Gezici

Mazi

Ŗöyle bir dönüp bakınca,
Yaşanan o yıllara.
Zoraki bir tebessüm,
Yerleşir dudaklara.

Sanki daha dün gibi de,
Fakat çok uzaklarda.
Bir filmi geri sarıp,
Yeniden izler gibi.

Bakıp gülümsense de,
Yüreğın sızlar gibi.

Levent Gezici

Medet

Bir derde giriftar gönül perişan
Ellere nihandır hal sana ayan
Aşk elinden bitap düştü perişan
Medet ancak senden ulu Yaradan

Saptırma yönümü nurlu yolundan
Hidayet sendendir senin şanından
Bana benden yakın şah damarımdan
Medet ancak senden ulu Yaradan

Gurura kibir e düşürme aman
Koru bizi nefsin tuzaklarından
Cümle günahlardan ve haramlardan
Medet ancak senden ulu Yaradan

Şu yalan dünyanın tacı tahtından
Uzak eyle bizi her hevasından
Ayırma dergah'ın kul kapısından
Medet ancak senden ulu Yaradan...

Levent Gezici

Mucize..

Mucizeler yaratan,
Kahramanlar bekleme.
Mucize istiyorsan,
Kendin yaratmalısın.

Hayat senin hayatın,
Kahramanın ne yapsın.
Unutma, o kahramanı,
Yaratan da kendinsin.

Levent Gezici

Mustafa

Dalıp gider gözleri çok uzaklara
Bakışları hüznü, gönlünde yara
Adanmış hayatını o insanlığa
Mahsun ama onurlu asil MUSTAFA

Çocuk yaşta düşmüş gurbet yoluna
Nice karlar yağmış gönül dalına
Zerre leke değmemiş temiz alnına
Mahsun ama onurlu asil MUSTAFA

Çileleri sırtında o Hak yolunda
Kul hakkı bulunmaz hiç lokmasında
Kale gibi sağlamdır dini, imanında
Mahsun ama onurlu asil MUSTAFA.

Aslını sorarsan doğmuş Samsun'da
Zalimlere kılıçtır keskin, kınında
Sevgi şefkat dolaşır damarlarında
Mahsun ama onurlu asil MUSTAFA.

Levent Gezici

Nasıl

Şimdi
Nasıl anlatayım?
Kendimi hislerimi,
Gönlümdekileri sana.
Sen en iyisi
Geç karşısına
Uzunnnnn uzunnnn
Bak aynaya.

Levent Gezici

Neden bu İnkâr

Neden bu kaçış
Bu inkâr neden
Sevdan uyku gibi
Akıyor gözlerinden

Kalbin fırlayacak sanki
Göğüs kafesinden
Bu direnmen
Bu inat neden

Kaçabilir mi insan
Kendisinden
Yüreğinin sesinden.

Boşuna kaçışın
Boşuna bu direnmen
Duyguların okunuyor
Yere düşen gölgenden

Kaçamazsın istesen de
İsyân edip dirensen de
Sevdan uyku gibi
Akarken gözlerinden...

Levent Gezici

Neyin Nesi

Bir sevdaki susulası
Bir sırdır bu saklanası
Bir özlem ki öldüresi
Bilemedim neyin nesi

Canımı yakıyor hasreti
Kulağımda çınlar sesi
Tenimde dolaşır nefesi
Bilemedim neyin nesi

Onun da pek çok sevgisi
Duydum kalbindeki sesi
Bu yasak bir aşk bestesi
Bilemedim neyin nesi

Belki hayatın bir cilvesi
Belki de kaderin sillesi
Bitmeyecek belli çilesi
Bilemedim neyin nesi

Levent Gezici

Niyazi

Ne şehittir
Ne de gazi

Şükür
Yaşıyor Niyazi

Aslan gibi
Ayakta da

Ölmeye
Dünden razı

Ne şehittir
Ne de gazi

Bu nasıl yaşamak
Niyazi.

Levent Gezici

Olmadın

Sevdam oldun,
İçin için, durmaksızın
Yüreğimden yandığım.
Gecelerim oldun,
Uyku diye, hasretine daldığım.
Aşkımdın hep,
En soylu en kutsal,
Duygularla besleyip,
Üstüne titrediğim.
Çıkarsız ve tertemiz duygularla.
Ana gibi sevdiğim.
Belki de hiç ulaşamayacağım.
Her şeyim oldun hayatta,
Bir benim, bir yarım olmadın.
En acısı
Sen farkına bile varmadın.

Levent Gezici

Olmaz

Zannetme sahipsizim
Sevdalıdır yüreğim
Sokak kedisi miyim
Gel diyene gideyim

İnsansan halden anla
Bir şey olmaz çabanla
Sevgi satın alınmaz
Hanlarla hamamlarla

Sahipsiz peteğin bedava,
Batan geminin yağma
Paşa babandan Kılma
Malın görüp de davranma

Bedava peynirler bolca
Fare kapanlarında
Sevgiye sevgiyle anca
Kavuşulur bu hayatta

Yürüyorsun yanlış yolda
Akıl olsa gerek başta
Oynanmaz ateşle korla
Güzellik olur mu zorla

Budur söyleyeceğim,
Daha başka ne deyim
Ne kalbini kırayım
Ne de ben incineyim

Levent Gezici

Ölümün eşiğinde

Dolu dizgin koşuyorken
Umutların peşinde
Belki sonundayız ömrün
Ölümün eşiğinde

Dün masum bebektik hep
Uyuyan beşiğinde
Annemizin koynunda
Sevginin güneşinde

Ne çabuk geçti yıllar
Yaşadığımız neler var
Yaz bahar gelip geçti
Şimdi mevsim sonbahar

Gönülde hep umutlar
Koşarken biryerlere
Bilinmez ki ne kaldı
Ölüm denen finale

Levent Gezici

Ömür

Yaprak yaprak kopuyor ömürler takvimlerden
Yıllar nakış dokuyor yüzlere çizgilerden
Elden bir şey gelmiyor, hayatla boğuşurken
Bil ki vakit geliyor, bazen geç, bazen erken.

Yaşarken anlamıyor insanlar hengameden
Mevsimlerle, aylarla, zamanla yarışırken
Çokça hayata küsüp, ara da barışırken
Bil ki vakit geliyor bazen geç, bazen erken

Bir fırtına önünde hoyratça savrulurken
Yara bere içinde düşe kalka yürürken
Umutlar içimizde, birer birer sönerken
Bil ki vakit geliyor, bazen geç bazen erken.

Hakikatten bir haber, dünyaya sarılırken
Her şey bizim zannedip, benliğe kapılırken
Maddenin peşi sıra, Hak'tan uzaklaşırken
Bil ki vakit geliyor, bazen geç, bazen erken.

Emri Hak vaki olup, Beden kabre girerken
Ne cevap vereceğiz, münkir nekir sorarken
Gönül Hakka dönelim, henüz çok geç değilken
Bil ki vakit geliyor, bazen geç bazen erken.

Levent Gezici

Özlemek

Özlemek,
Şevgi dağının zirvesi.
Özlemek,
Bedenlerden arınıp,
Ruhların buluşup sevişmesi.

Özlemek,
Şevginin ibadete dönüşmesi.
Özlemek,
Kendinde ölüp sevgilide,
Hayat bulmak,
Kendini aşmak.

Özlemek,
Tepeden tırnağa,
Aşka dönüşüp,
Yüreğinden fişkırlıp, taşmak.

Levent Gezici

Pir Kapısında

On iki Pir hazretlerinin himmetleri üzerimize olsun İnşallah.

Dönebilsem sırtım Fani dünyaya
Çekilsem uzletin kuytularına
Yok olmadan nefsin tuzaklarında
Bekçisi olaydım pir kapısında

Cüret edebilsem çıksam huzura
Yüzümü süreydim ol meydanına
Nail olabilsem nuru didara
Alsa fakiri de pir kervanına

Yalvarıp yakarsam pişmanlığım
Boğulurcasına göz yaşlarımda
Himmetleri ile kalsam yanında
Kölesi olaydım iki cihanda

Çalsam kapısını yana yakıla
Merhamet eylese kabul buyursa
Atsa kemendini taksa boynuma
Çekip de götürse Hak dergahına

Pişmek nasip olsa kazanlarında
Odun olsam yansam fırınlarında
İkrar verebilsem elin alıp da
Deryalara dalsam bir nazarıyla

Hizmet edebilsem usül erkanla
Lokma görebilsem pir sofrasında
Erenler deminde hak divanında
Kurban olabilsem aşk meydanında

Levent Gezici

Pişman Değilim

Her neyim var ise, serdim yoluna
Helali hoş olsun, pişman değilim
Ahir 3mr3m3 de senin uğrunda
Sebil eyleyip de 3yle gideyim.

Hayatımın şimdi, sonbaharında
R3zgarla savrulan kuru yaprağım,
Acı bir tebess3m, dudaklarımda
Kuytularda sessiz, yanar ağlarıım.

Bundan sonrasını kendi başıma
Yaşarım kalbimde sanma silerim
Olsan da d3nyanın 3b3r ucunda
Sensin hayat veren, g3n3m g3neşim

Sevgiler t3kenmez, yalnız kalmakla
Canımdan azizdir, naşıl kıyarım
Yaşar y3reğimde, g3ęs3m solunda
G3z3m gibi bakar, korur kollarım.

Açılır ellerim Hak'ka niyazla
Sanadır, ettiğim t3m dualarım
Mutlu olman için, iki cihanda
Kurbanın olmaya hazır, nazırım.

Levent Gezici...

Levent Gezici

Rüya

Bir rüya gördüm
Dün gece,
Tüm insanlar
Bir arada yaşıyorlardı.

Sınırlar yoktu,
Silahlar yoktu,
Ordular polisler yoktu.
Öfke yoktu,
Şiddet yoktu,
Kötülük yoktu.

Ormandaki ağaçlar
Gibiydi insanlar.
Biarada sakin huzurlu,
Korkusuz, endişesiz ,
Olabildiğince mutlu.

Ben bir rüya gördüm,
Sanırım rüyamda
Cenneti gördüm.

Levent Gezici

Sabır

Gün olur da koparsa
Sabır tespihinin ipi
O zaman dağılırsın
Savrulan boncuklar gibi

Ne yaşıyorsa insan
Hayırdır başa gelen
Zorda olsa kabullenmek
Vakar ile beklemek gerek

Hayat bize öğretiyor
Yaşatıp göstererek.
Her sorun düzeliyor
Düşünüp emek vererek

Her biten şey bir başka
Başlangıçtır aslında
Bunun sırrı, insanların
Tükenmeyen sabrında

Anka kuşu misali
Onu ibret almalı
Bittim dediğin anda
Küllerinden doğmalı

Levent Gezici

Sahibinden ihtiyaçtan

Bu çiçek gönül bağımdan
Gel kalbime sen ol sultan
Sevdim işte anla halden
Sahibinden ihtiyaçtan

Bir suç değil yüz kızartan
Yanılıp sayma günahıtan
Sevmek emir bize haktan
Sahibinden ihtiyaçtan

Sanma çıkarırım baştan
Ben de korkarım Allahtan
İflah olmaz gönül yıkan
Sahibinden ihtiyaçtan

Dil uzanmaz namusuna
Kötülük yok hiç aklımda
Bu sır kalır aramızda
Sahibinden ihtiyaçtan

Ne var utanacak bundan
Allah razı seven kuldun
Sevdim işte seni candan
Sahibinden ihtiyaçtan

Yüreğın değil ya taştan
Kesildim uykudan aştan
Senle doğdum yeni baştan
Sahibinden ihtiyaçtan

Levent Gezici

Sanat

Zaman denenilen çeşmeden
Akan bir su imiş hayat
Her nefes bir damlaymış
Değerini bilmek sanat.

Yağmur sonrası semada
Gökkuşuğı imiş hayat
Her rengi başka bir güzel
Kabullenebilmek sanat

Tek bir tohumdan ormanlar
Üretmek gibidir hayat
Her dalını gözün gibi
Koruyup kollamak sanat

Bazen kendinden sıyrılıp
Başkası olmaktır hayat
Ön yargılardan arınıp
Gönülden görmektir sanat

Önümüzde açık duran
Sonsuz bir kitaptır hayat
Satır satır sayfa sayfa
Okuyup anlamak sanat.

Levent Gezici

Sen Ol İsterdim

Adımı verdiğim
Karım, helalim,
Çocuğumun annesi
Sen ol isterdim.

Akşamları yorgun
Eve dönünce,
Kapımı açanım
Sen ol isterdim.

Bu hayat yolunda
Ömür boyunca,
Benimle yürüyen
Sen ol isterdim.

Yüzüme bakınca
Halimi bilen,
Derdimin dermanı
Sen ol isterdim.

Eninde sonunda
Vadem gelirken,
Canım bedenime
Veda ederken,

Son yudum
Suyu verenim
Dünya da
Son gördüğüm
Sen ol isterdim.

Levent Gezici

Sen ve ben

Seni senden
Beni benden
Soracaklar

Her insan
Bir dünyadır
Kendine özel

Sen
Sende sensin
Ben
Bende benim

Her kişi
Kendinde güzel
Kendine özel

Sen
Sende yaşarsın
Ben ise bende

Her çiçek
Toprağında
Dalında güzel

Levent Gezici

Senden sonra

Derince bir sancı kaldı,
Senden sonra içimde.
Derdim değil, dermanım oldu.
Sevgin açtı gözlerimi gerçeğe,
Gönlüm huzuru buldu.
Senden sonra çok acılar çektim.
Ruhum bedenimden gitti sanki.
Bir an bile asla pişmanlık değil,
Ben her şeye rağmen,
Senin sevginle gurur duydum.
Bu aşkta kendimi buldum.

Levent Gezici

Seninleyim.

Nereye gidersen git,
Senden önce orada olacağım.
Nereye bakarsan bak,
Gördüğün ben olacağım.

Seninleyim.
Geceleri uykun,
Gördüğün rüyaların,
Uyandığın sabahların,
Ben olacağım.

Seninleyim.
Ben sende yaşadığım sürece,
Nerede olursan ol.
Ben hep sizinleyim.....

Levent Gezici

Senmişsin

Yıllar yılı aradığım senmişsin
Tanımadan hasretini çektiğim
Ben ararken meğer hep bendeymişsin
Yollarına yıllarımı serdiğim

Candan içre canan bana senmişsin
Bulmak için diyar diyar gezdiğim
Derdini çektiğim, derman senmişsin
Cemalinde Hakkı görüp sevdiğim

Suya hasret idim derya senmişsin
Ciğerimden tutuşup da yandığım
Cenneti ala da kevser senmişsin
Bir damlanla hayat bulup kandiğim

Mecnuna acırdım Leylam senmişsin
Uğruna sahralar çöller aştığım
Görünüp yok olan serap senmişsin
Her görüşte hayran olup şaştığım

Kendimi gördüğüm aynam senmişsin
Aldığım nefesim, gören gözlerim
Yaşadığım hayat, ömür senmişsin
Şu yalan dünyada gerçek cennetim

Toprağım gülüm de, hep senmişsin
Bülbül olup, dalında çilediğim
Hasretim, vuslatım hepsi senmişsin
Aşktan öte canı kurban ettiğim.

Levent Gezici

Sensiz Halimi

Gülemiyor yüzüm gittin gideli
Kırpiklerim ıslak gözlerim nemli
Gözyaşlarım akar pınar misali
Görsen kahrolurdun sensiz halimi

Cennet yuvamızda, kokun burnumda
Aldığım nefesin Her soluğumda
Haktan dilediğim her niyazımda
Görsen kahrolurdun sensiz halimi

Baktığım yerlerde görürüm seni
Dolapta paltonu gömleklerini
Koklarım yerine giysilerini
Görsen kahrolurdun sensiz halimi

Düşmüyor dilimden adın virdimdir
Ruhuma huzuru veren sevgindir
Sendin gün ışığım sensiz gecedir
Görsen kahrolurdun sensiz halimi

Hakikate açtın şu gözlerimi
Yüreğinden gördüm erenler demi
Gönlüne girince buldum cenneti
Görsen kahrolurdun sensiz halimi

Levent Gezici.

Levent Gezici

Sensizlik..

Sensizlik kapkaranlık.
Dipsiz bir kuyu.
Sensizlik,
Aşılmaz bir buz dağı.
Sensizlik,
Yaşamla ölüm arası.
Sensizlik,
Anlatılması imkansız.
Sensizlik,
Alaca karanlık kuşağı.

Levent Gezici

Serseri

İstemem
Uzak olsun

Ne buğulu gözleri
Ne gülüşü ne de sesi
Yarım kaldı yazık
Bu güzelim aşk bestesi

Hem o güzel duyguları
Hem aşkı vurdu serseri

Ben değil o üzölsün
Yaptığına dövönsün
Yarım kaldı yazık
Bu güzelim aşk bestesi

Hem o güzel duyguları
Hem aşkı vurdu serseri

Levent Gezici

Sevdanın Yasında

Suskunum artık
Geçen zamana
Tüm yaşanmış mutluluklara
Küsmüş susmuş hayallerim
Aldanmışlığın, kullanılmışlığın
Acımasız talan edilmiş
Çocukça safiyetimin ahıyla

Tesellisi olmaz bana
Ayrılık varsa
Her dokunuşun ardında
Sahte timsah gözyaşlarının

Karabasan oluyorsa rüyalarımda
Kan ter içinde dönerken yatağımda
Depremler fırtınalar
Kopuyorsa ruhumun
En derin en hassas mabedinde
Kırılmış paramparça umutlarımla
Giderken vurduğun prangalarla
İncinmişliğim, kanayan bu yaramla

Olmaz artık faydası
Baharında yazında
Başımı eğip susmak
Düşer şimdi bana
Gönül toprağa verdiğim
Sevdanın yasında

Levent Gezici

Sevdi

O Şimdi sokaklarda
Çocukların taŐladığı
Yapayalnız zavallı bir deli

Oysa sadece sevdi
Hayatından da önemliydi
Saçlarının bir tek teli

Belki kısa sürmüŐtü
Ama onun için hiç bitmedi
Sevgisini değil kendini bitirdi

Nasıl bu kadar ağır olur
Bir sevdanın bedeli
AŞkı kutsal
Kendi zavallı deli

O deli ki önünde
Saygıyla eğilmeli

Levent Gezici

Seversen

Seversen sevilirsin,
Ararsan aranırsın.
Kendi değerini inan
Yine sen belirlersin.

İzin ver de yüreğin
Dostluklar için atsın
Her şey senin elinde
Sevdiğin kadar varsın.

Levent Gezici

Sevgiler Büyüttüm

Sevgiler büyüttüm içimde,
Öfkelerle,
Nefretlerle çarpışıp.
Gurbetleri sıra,
Elleri dost eyledim.

Ne umut beni,
Ne ben umudu,
Hiç bırakmadık bir birimizi.
Ben dünyayı okul
Hayatı hoca belledim.

Levent Gezici

Sevgili

Eyy lisanı aşk ile
Fısıldayan sevgili.
Hiçbir lisanı yok ki,
Karşılığı meali.

Aşkının efsunu ile,
Lal edip dillerimi.
Alıp başımdan akı
Mecnuna misal eyledi.

Levent Gezici

Sıla'ya

Hüzün dolu gurbetin,
Huzur dolu sılası.
Dostluk hazinesinin,
En güzel pırlantası.

Bir ışık oldun bana,
Karanlığın sonunda.
Uzak gurbet ellerde,
Günlük güneşlik Sıla.

Uzanan dost elini,
Öpüp kalbime koydum.
Sılamı çok uzaklarda,
Gurbet ellerde buldum.

Levent Gezici

Son Perde

Bilinmez kaç kez daha
Yürürüm kar yağarken
Başiboş sokaklarda

Kim bilir kaç kez görürüm,
O güzelim ilkbaharı
Tomurcuk açmış dallarda.
Yeşeren kırlarda,

Bir daha dinleye bilir miyim
Ağustos böceklerinin sesini
Huzur ile yaz akşamlarında

Sararmış, kızıla çalan yapraklarında
Yaşayabilir miyim sonbaharın büyüünü
Doğum günüm kutlanır mı
Bir kasım akşamlarında

Kaç sabah daha uyanırım
Şefkat dolu koynunda
Bir son perde olacak elbet
Hayat denen bu oyunda

Levent gezici.

Levent Gezici

Sonbaharın ocuğu

SON BAHARIN OCUğU

Bir, kasım doğurmuş anam.
Sonbaharla hārmanlamış.
Kundaklamış emzirmiş,
Örtmüş üzerine boyunca
Hazanın gizemini.

Bir, kasım doğurmuş anam
Yapışmış bebeğinin üzerine
Yalnızlık ve melankoli
Adeta doğum lekesi.

Bir, kasım doğurmuş anam
Teninde buram buram
Hüzün kokusu
Minicik dudaklarında
İçli bir güz türküsü.

Bir, kasım doğurmuş anam
Gitmelere, bitmeyen yollara.
Vedalarla hasretlerle yazılmış
Kaderi alın yazısı.

Bir, kasım doğurmuş anam.
Boğazında düğümlenmiş
Kalbinde ayrılığın yangınları
Yalnızlığın acıtan yaftası.

Levent gezici.

Levent Gezici

Sonu Yok

Birbirine paralel,
İki çizgi gibiyiz.
Sonsuza dek kesişmeyen.
Ve hiçbir ortak geleceği olmayan.

Acı da olsa gerçeğimiz bu.
Nereden bakarsan bak,
Yok işte mutlu sonu.

Dostça noktalamak,
Tek çıkar yolu.

Levent Gezici

Sor bizi

Hakka razı olanlardan
Aşk oduna yanalar dan
Aşk ı Cemal olanlardan
Sor bizi.

Gönlü nalan olanlardan
Öz de insan olanlardan
Deryaya gark olanlardan
Sor bizi

Gömleği nar olanlardan
Varlığından cayanlardan
Hak yolunda sadıklardan
Sor bizi

Bağrını baş edenlerden
Gözün yaşı dinmezlerden
Terki de terk edenlerden
Sor bizi

Erenlerin dergahından
Hak ile Hak olanlardan
Kuldan değil yaradan dan
Sor bizi.

Levent Gezici

Sordum

Neresindeyim hayatın?
Sordum da bir kendime.
Öylece dona kaldım.
Bir cevap bulamadım.

Sanki bunca yıldır,
Ben hiç mi yaşamadım.
Yoksa gözlerim bağlı,
Kör ebe mi oynadım.

Elbette herkes gibi,
Ben de yaşamaktayım.
Hayatı yaşar iken,
Farkında olmalıyım.

Levent Gezici

Söyleyemem

SÖYLEYEMEM

Üzme artık sevdiğim kerem eyle
Sende atma ne olur kederlere
Aşkın taşı sığmaz oldu gönlüme
Söyleyemem adını kimselere

Sevdam gezer dillerde gönüllerde
Bilemezler sevdiğim kim nerede
Yansın gönül bu sırla ateşlerde
Söyleyemem adını kimselere

Halim ayan saklayamam ne çare
Fikri firar geziyorum divane
Senden gayrı herkes uzak bigane
Söyleyemem adını kimselere

Yıllardır sürgünüm gurbet ellerde
Yürek için için yanar közlerde
Unuttum nerdeyim sılam nerede
Söyleyemem adını kimselere

Şikayetim yoktur inan bu hale
Orucum susmaktır iftar ebede
Sevdam yazılıdır bak gözlerimde
Söyleyemem adını kimselere

Düşürmem ismini dilden dillere
Kurbanıdır bu canım her bir harfine
Atsalar da cehennem dibine
Söyleyemem adını kimselere

Sakınırım inan kendimden bile
Bu sebepten kilit vurdum dilime
İbret olup sürünsem el aleme
Söyleyemem adını kimselere

Levent Gezici.

Levent Gezici

Sürgün

Gelemedim olmadı, başısla.
Ne dargın ne de kırgınım.
Kendime öfkem, kendime kırgınlığım.
Bu yüzden kendimi sürdüm,
İçimde bilmediğim bir yerlere,

Sürgün ettim kendi kendimi.
Yalnızlığım, kahredişim bu yüzden,
Bu yüzden tüm kapılarım kapalı.
Güzel olan hiçbir şeyi
Hak etmediğime inandım.

Ben ne seni ne de başkalarını,
Sadece kendimi cezalandırdım.
Kendi içimde bir yerlerde,
Sürgündeyim.

Levent Gezici

Şah mat

Hayatta bazı soruların
Cevabı yoktur derdin
Beni soran dostlara
Böyle mi yanıt verdin

Bir veda bile etmeden
Sessizce çekip gittin
Hayat bir oyun derdin
Satrancı çok severdin

Hamlen güzeldi gülüm
Şah mat yine sen yendin

Levent Gezici

Şiir

Doludur gözlerimiz
Gönüllerimiz.
Yağmur bulutu misali,
Ne zaman,
Nereye yağar bilinmez,
Sağanak olup mısralarımız.

Bazen hüzünlü bir şarkıyla
Bazen duygulu bir bakışta.
Bazen boynu bükük gelincik
Bazen sokakta bir kedicik.

Uyandırır bir anda şairi
Ve düşer tetiği şiirin
Bir anda namludan çıkar
Dökülür kağıda mısralar

Şairler mi yazar şiiri
Şiirler mi yazan şairi
Karışık bir ruh hali,
Gönüllerdir tek şahidi.

Levent Gezici

Şimdi

Şimdi zindan karası,
Ayaz keser geceler.
Yokluğun yağlı kurşun,
Kalbimi delip geçer.

Rahiası yok olmuş,
Kokusuz, renksiz çiçekler.
Tilsimi yitik baharın,
Uçuşmuyor kelebekler.

Parlayıp ısıtmıyor,
Güneş sanki doğmuyor.
Sensiz yaz akşamları,
Kalbe huzur vermiyor.

Ne varsa güzel olan,
Hepsi gitmiş seninle.
Çekilmez bir işkence,
Hayat şimdi gözüm de.

Levent Gezici

Umutlar Biçare

Hasret nöbetidir bana geceler
Her atışı kalbe seni nakşeder
Daralan yüreğim sabahı bekler
Umutlar biçare yürek derbeder

Bakışlar dalgındır ıslaktır gözler
Bir gariplik gelip sineme çöker
Saplanır bağrıma, sanki hançerler
Umutlar biçare, yürek derbeder

Tütün duman duman odaya çöker
Anılar canlanır, gözümde tüter
Uykuya yabancı, nemli kirpikler
Umutlar biçare, yürek derbeder

Ay ışığı selam verip gülümser
Yakamozlar suda, ne muhteşemler
Gece nöbetini, güne devreder
Umutlar biçare yürek derbeder

Ayrılıkmış bize yazılan kader
Hak nasip etmezse, kulları neyler
Katlanmak çok acı ölümden beter
Umutlar biçare yürek derbeder.

Levent Gezici

Utanmayacağım

Az önce aldım mektubunu
Derin derin kokladım
Zor açtım zarfı titriyordu ellerim.
Okurken çok zorlandım
Dolu doluydu gözlerim.
Görseydin yine ayıplardın
Erkek adam ağlar mı der
Sonra sıkıca sarılırdın

Güçlü ol bırakma kendini
Alışsın yazmışsın,
Haklısın ben bu gücü
Sevginden, hasretinden
Alıyorum, sevgimizi sevdamızı
Gözyaşlarımla besliyorum
Ki, solmasın bitmesin diye.

Ağlarım gülüm ağlayacağım
Ben utanmam ne gözyaşlarımdan
Ne de erkekliğimden
Utanmam sabahları yastığının
Islaklığından.
Ağlamazsam utanırım
Gurur uğruna aşkımı saklamaktan
Ve Onur duyuyorum ağlamaktan

Ayrıldık biz bitirmelisin
Zamanla alışsın demişsin.
Bitmeyecek bitirmeyeceğim
Öldürmeyeceğim yaşatacağım
Göz yaşlarımla sulayacağım
Hasretinle acılarla besleyeceğim

Ne erkekliğimden ne de
Göz yaşlarımdan asla
Utanmayacağım..
Onurumla adam gibi,
Ağlayacağım..

Levent Gezici

Uzaklar

Deli gönül uzaklara sevdalı
Gidemedi yıllar yılı yaralı
Anlamadım gurbet midir sıla mı
Deli gönül uzaklara sevdalı

Bilmem var mıdır bir bekleyeni
Hasretini çekip candan seveni
Çağırın ya huzur, ya felaketi
Deli gönül uzaklara sevdalı

Anlamıyor laftan takıldı kaldı
Nedir uzakların büyüğü, tılsımı
Beni bildim bileli aldı aklımı
Deli gönül uzaklara sevdalı

Çok istedim olmadı yolum kapandı
Yüreğim daraldı hasretle yandı
Dualarım muradım içimde kaldı
Deli gönül uzaklara sevdalı

Hak nasip eder de bir gün gidersem
Oralara yerleşip mesken eylersem
Vadem tamam olup hakka yürürsem
Dostlar bilsin içim rahat gözüm kapalı
Deli gönül uzaklara sevdalı

Levent Gezici

Uzlaşamadık

Bir ucundan o, Bir ucundan ben
Çekiştirip durduk yıllarca
Birleşemedik, buluşamadık
Ortak bir nokta da.
Uzlaşamadık bir türlü hayatla.

Ne çileler çektirdi,
Ne bedeller ödetti.
Hep istedi hep aldı.
Ne yar oldu bana
Ne yar etti kimseleri.

Söküp attı, emek emek
Diktığım fidanları.
Vermedim can sularını,
Yeşertmedi hayallerimi
Besleyemedim umutlarımı

Bir kez gülmezken yüzüme
Yasaklar koydu gülmeme
Şokmazken yanına beni
İzin de vermedi gitmeme

Kalmadı artık gücüm
Ne umudum ne mecalim.
Kavruldum hep sıcağında
Gölge bulamadım kendime,
Gölge olamadım kimseye.

Yazık gecen bunca yıllara
Ne derman buldum yarama
Ne merhem oldum bir cana
Her hesabı kapandı zararlar

Birleşip anlaşamadık bir noktada
İkimizde direndik inatla.
Bir ömür geçip gitti hebaya
Uzlaşamadık gitti hayatla.

Levent Gezici

Vakittir

Vakittir düşer yapraklar,
Kızarıp dallarından.
Hüzün kokan rüzgarlar,
Eserken saçlarından.

Yüreğinde buruk bir,
Melankolik sevdıyla.
Doyum olmaz aslında,
Güzelim sonbahara.

Hüzünle mutluluğun,
Dansı gibidir sanki.
Nedensiz bir sızıyla,
İçin yanarmış gibi.

Seyrederken kızarıp,
Düşen o yaprakları.
Yaşamayı en güzel,
Mevsimdir son baharı.
Levent Gezici.

Levent Gezici

Veda

Bıktım artık
Sevdiklerimle
Vedalaşıp
Uğurlamaktan.

Elimden
Bir şey gelmedi.
Yalnızca
Bakıp kaldım
Arkalarından....

Levent Gezici

Yağmurum Toprağına

Sarmasan da kollarınla
Basmaşan da hiç bağına
Acılar çeksem uğruna
Bil yağmurum toprağına

Hasret kaldım selamına
gönlüm yansa da narına
Yaşamak gitse ağrıma
Bil yağmurum toprağına

Bu feryadım senden sana
Farketmez arama sorma
Ecel dayansa kapıma
Bil yağmurum toprağına

Karlar yağsa da saçıma
Derdin ilaçtır yarama
Şikayet ederim sanma
Bil yağmurum toprağına

Levent Gezici

Yalnız değilim

Öyle sandığın gibi,
Yalnız falan, değilim.
Dostlarla beraberim.
Hiç yalnız bırakmadılar,
Hep benimle,
Her an yanımdalar.

Candan öte can,
Yardan öte yardı onlar,
Asla dostu bırakmazlar.
Sen göremediğin için,
Senin için yoklar.
Aslında hep benimle,
Her zaman yanımdalar.

Levent Gezici

Yalnızlık

Yalnızlık diye bir şey yoktur.
Yalnız kalmak,
Hesaplaşmaktır kendinle.

Yalnız kalmak,
Yüzleşmektir gerçeğinle.
Yalnız kalmak,
Dertleşmektir vicdanınla.

Yalnızlık diye bir şey yoktur.
Yalnız kalmak,
Kendinle baş başa olmaktır.

Levent Gezici

Yanar Canım

Çırpınır konamam gönül dalına
Uzaktan bakarım aşk otağına
Sanma ki sitemim buğuzum sana
Yanar canım yokluğunun narına

Rüzgar olup gelebilsem yanına
Merhem olsam yüreğinde yarana
Çıldırırım inan bir selamına
Yanar canım yokluğunun narına

Kanımsın dolaşan damarlarımda
Mecalim dermanım azalarımda
Sen varsın ettiğim her niyazımda
Yanar canım yokluğunun narına

Bize hasret düştü fani dünyada
Razıyım vuslata ersem rüyamda
Umutlar boğuldu göz yaşlarımda
Yanar canım yokluğunun narına

Levent Gezici

Yaşamak

Yaşamak seni senle
Dolu dolu yaşamak
Aşkın doruklarına
Çılgıncasına koşmak

Yaşamak seni senle
Güne seninle başlamak
Her sabah gözlerimi
Cennet koynunda açmak

Yaşamak seni senle
Sahillerde dolaşmak
Martı çığlıklarında
Sevdamızı haykırmak

Yaşamak seni senle
Dört mevsim her iklimi
Yaz bahara çevirmek
Zemheriyi karakışı

Yaşamak seni senle
Sıcak yaz geceleri
Gökyüzünde dolunay
Yakamoz renklerinde

Yaşamak seni senle
Aşkla huzur içinde
Hayat denen bu yolu
Yürüyerek el ele

Yaşamak seni senle
Bu dünyadan ebede
Ölümün ötesinde
Sonsuzluğa yürümek.

Levent Gezici

Yerli yerinde

Ne balıklar kafeslerde
Ne kuşlar denizlerde
Sevgiler gönüllerde
Her şey yerli yerinde

Aşk bir şarkı dillerde
Söylenir hep her yerde
Gözle görünmez denir de
Akıl önünde perde

Aşk olsun sırrı çözene
Akıl erdiren düzene
En iyisi kabullenmek
Her şey yerli yerinde.

Levent Gezici

Yetebilmek

Dökebilmek içini
Dipsiz kuyulara
Dertleşebilmek
Kıyıya vuran dalgalarla

Başını alıp gitmek
Kırlara bayırlara
Sırt üstü uzanıp toprağa
Bakışmak yıldızlarla

Yeniden sürüp
Gönül toprağını
Umut tohumlarını
Ekmek inatla, sabırla

Bir çiftçi gibi tarlayı koruyup
Sulamak, emek vermek
Çapalamak gerekiyorsa
Yağmur duaları etmek

Yılmadan, usanmadan
Umut etmek
Pencerenden
yağmuru seyretmek

Huşu içinde
Sesini dinlemek
Düşen damlacıkların
Yağmurla yağmur olup
Yağabilmek

Çatlamış kurumuş topraklara
Demem o ki
Ne kadar zorda olsa şartlar
Kendine yetebilmek.

Levent Gezici

Yıllar

Bunca yıl geldi geçti,
Ne kaldı elimizde.
Masal gibi anlatılan,
Anılar hep dilimizde.

Bazı şeyler olur ki,
Gün gibi taze sıcak.
Asırlar bile geçse,
Her dem hatırlanacak

Kim bilir daha kaç yıl,
Hayatta kalacağız.
Daha neler yaşayıp,
Deftere yazacağız.

Levent Gezici

Yorgunum

Ne hayata küstüm
Ne kimseye kırgınım
Hayat devam ediyor
İçinde ben de varım

Bedenler gibi bazen
Gönüller de yorulur
İnzivaya çekilir
Huzur bulur durulur

Sadece biraz yorgunum
Hem gönlüm hem bedenim
Hayat devam ediyor
İçinde ben de varım...

Levent Gezici

Yürüdüm

Yürüdüm adım adım,
Kaderimin Üstüne.
Hayattan hiç korkmadan,
Kimseye aldirmeden.

Ne varsa yaşanacak,
Zaten öyle olacak.
Korkular sanki hangi,
Derde derman olacak.

Alnıma ne yazılmışsa,
Sırada her ne varsa,
Başa onlar gelecek.
Yürüdüm adım adım,
Kaderimin üstüne.

Levent Gezici

Yüzleşme

Bakabilir misin
Çekinme den gözlerine
Yüzleşirken kendinle
Gönül aynasında

Sorgulayabilir misin
Kendini adilane
Vicdan mahkemesinde.
Her şeye rağmen
tüm hata ve günahlarını
Affeder misin

hoşgörü ve şefkatle
başabilir misin bağrına kendini
İşte ancak o zaman
Anlayabilir
bağışlar
Sevebilirsin insanları.

Levent Gezici

Yüzün

Seni,
Hep o son gördüğüm
Halinle hatırlıyorum gülüm.
El sallarken bana,
Sarı bir taksinin
Arka camından.

Dudaklarında zoraki bir tebessüm,
Gözlerin de kahreden hüznün.
Hiç gitmiyor gözlerimden,
Monaliza tablosu gibi yüzün.

Son kez vedalaşıyorduk,
Son görüşümdü
Seni dünya gözüyle.

Umarım çok mutlu olursun,
Gerçekten güler
Gözlerin ve yüzün.
Uğramasın bir daha asla,
Gözlerine o kahreden hüznün.

Levent Gezici

Zordayım

Gönül darda,
Akıl yarda,
Fikrim firarda.

Kendimi göremez oldum,
Baktığım aynalarda.
Yaşamanın anlamı kalmadı,
Bu viran diyarlarda.

Levent Gezici